

COM EN EL CINE

La Nati volia un auto. Eren en va les objeccions dels seus papàs per a fer-li veure que allò que pretenia era una follia.

— Un auto no fa per una noia. - li deien.

Però tot era endebades. La Nati volia un auto i si no li compraven estava disposada a plorar, a desmaiarse i fins a morir-se. Ella que era entusiasta del cine i de les pel·lícules alegres, havia somniat mil vegades en un amor improvisat, d'aquells que tan sovint es desenvolpen en la pantalla.

Igual que en el cine, ella quan tingués l'auto correria per les carreteres i un dia tindria «panne» i passaria un altre auto que el portaria un jove alt, ben plantat, amb els cabells ondulats i una mirada temptadora, que li arreglaria l'auto i es parlarien i s'enamorarien i... embolica que fa fort!

La Nati, embogida en els seus somnis, volia un auto i ni reflexions ni sermons ni raonaments encertats, podien fer-la desistir de la seva mania.

I els papàs què havien de fer! Veient que la filla es marcava i estimant a ella més que tots els diners, a l'últim es decidiren i li van comprar l'auto que tant desitjava.

§ § §

La Nati ferma en el volant del seu auto, bronzia per la carretera. El vent li estenia la cabellera que s'esbullava com un camp de blat sota el fuetge d'un huracà. Allò era viure! La Nati es sentia completament feliç.. De sobte l'auto es parà en sec: «Panne» en el motor... (Vetaquí el primer pas de la pel·lícula!)

La Nati que, com és natural, no sabia arreglar-lo, baixà de l'auto i esperà que en passés un altre per a mirar si hi havia algú que pogués arreglar-li.

I l'altre no es féu esperar... I cas estrany! era tal com ella havia somniat... El portava un jove que era un veritable galant de cine... (La seva pel·lícula anava vent en popa.) La Nati es posà en mig de la carretera i saltant amb les mans

enlaire, el féu deturar.

Què desitja? - feu el jove una mica enutjat.

— L'auto té «panne». Voldria que fes el favor de mirar si pot arreglar-lo.

— Ho provaré.

El jove alçà la capota i començà a forfunyar per dintre el motor. Entretant, la Nati l'observava detingudament. Era el seu ideal! Alt, ben plantat, cabells ondulats.. El mateix, el mateix dels seus somnis. En pocs moments l'auto quedà en disposició de tornar a marxar. A la Nati li sabé greu que s'hagués arreglat en tan poca estona.

— Vol dir que no tornarà a parar-se? - preguntà.

— No hi ha perill. Pot marxar tranquil·la...

Allavors el jove se la mirà d'una manera estranya i es posà una mà a la butxaca com si busqués quelcom. Quan ell la mirà d'aquella manera, el cor de la Nati va fer un salt. Si la seva pel·lícula es desenrotllava normalment, ell es declararia i tot acabaria bé... Però succeí al revés: Ell s'havia posat la mà a la butxaca per a treure'n un talonari de rebuts i, omplint-ne un, va dir...

— La reparació val deu pessetes.

— I ara! - va dir la Nati estranyada.

— No repliqui. - va dir ell - Si no vol pagar, li tornaré a espatllar l'auto. Soc mecànic i em guanyo la vida fent reparacions.

A la Nati no li quedà altre remei que obrir el portamonedes i pagar les deu pessetes. El jove cobrà, tornà a pujar al seu auto i partí a tota velocitat.

La noia quedà glaçada al mig de la carretera. La seva desilusió havia estat majúscula. Quina barra! Mai havia vist en el cine una cosa semblant! Allavors va adonar-se que les pel·lícules eren una cosa i la realitat una altra.

§ § §

Pocs dies després, la Nati obligà als seus papàs a vendre's l'auto. Els seus papàs restaren estranyats i ella no volgué explicar el motiu de